

पाठ्य बोर्ड...

वसुलाच्या त्रासाला वतागला फार.

अटक करण्यात आला आह. मयत व्यक्ती घनश्याम उक पप्पू पडवळ हा सराईत गुन्हेगार असून त्याच्यावर बारा गंभीर गुन्हाची नोंद आहे. लतीफ शेख याने पप्पू पडवळ त्याच्याकडून चार वर्षांपूर्वी व्याजाने पन्नास लाख रुपये घेतले होते. त्याबदल्यात लतिफने पप्पू पडवळ यास आतापर्यंत टप्प्याटप्प्याने दोन कोटी रुपये दिले होते मात्र पप्पू पडवळाच्या मागण्या काही थांबत नव्हत्या. पप्पू पडवळ लतिफकडे आणखी ८० लाख रुपये मागत होता आणि पैसे न दिल्यास लतीफला ठार मारण्याची धमकी देत होता. त्याच्या रोजच्या त्रासाला लतीफ वैतागला होता. तो काय आपल्याला मारणार त्याच्या आत आपणच त्याला संपूर्ण ह्या उद्देशाने लतीफ कामाला लागला. लतिफने पप्पू पडवळचा काटा काढण्यासाठी आपल्या विश्वासातील मित्राची जमवाजमव केली. या सावकाराचे दोस्त कमी आणि दुश्मन अधिक होते याचाच फायदा घ्यायचे लतिफने ठववले. घटनेच्या दिवशी एका मौलानाकरवी उपचार करण्याच्या नावाने ते पडवळ याच्या घरी गेले. लतिफ अचानक घरी आल्याने पप्पू पडवळ सावध झाला होता. तरीही संधी मिळताच तिथे तिघांनी मिळून पप्पू पडवळ याच्यावर कोयत्याने

५० ते ५५ वार करीत त्याची अत्यंत निर्घृणपणे हत्या केली. दोन दिवसानंतर हा प्रकार उघडकीस आल्यानंतर पोलिसांनी गुन्हा दाखल केला आणि तपासाला सुरुवात केली. तपास लतिफपर्यंत येऊन पोहचला. पोलिसांनी संशयावरून लतीफला ताब्यात घेऊन विचारणा केली असता त्याने दिलेल्या माहितीत विसंगती आढळली. लतिफ खरी माहिती लपवत असल्याचे पोलीसांना चौकशीत समजले. लतिफ पोलीसांना गुंगारा देण्याचा प्रयत्न करीत होता. तेंव्हा मात्र पोलिसांनी त्याला खाक्या दाखवताच लतिफने सर्व सत्य सांगायला सुरुवात केली. लतीफने पडवळला पन्नास लाखाच्या बदल्यात दोन कोटी देऊनही तो आणखी ८० लाख मागत होता वरून लतीफ राहत असलेला फ्लॅट स्वतःच्या नावावर करून घेण्यासाठी दबाव टाकत होता. लतीफ शेख यांच्या घरातील महिलांविषयी देखील पडवळ सातत्याने वाईट बोलत होता. त्यामुळे लतिफने त्याला संपवण्याचा निर्णय घेतल्याची कवुली पोलिसांकडे दिली आहे. पप्पू पडवळवर कोयत्याने केलेला हल्ला इतका भीषण होता की, त्याचा चेहेरा सुद्धा ओळखु येत नव्हता. एवढंच नाहीतर, त्याचा एक हात कोयत्याच्या हल्ल्यामुळे छाटला गेलेला होता तर घरात रक्ताचा सडा पडला होता. पप्पू पडवळने जीव सोडल्यानंतर हे तिथे तिथून फरार झाले होते. पप्पू पडवळ हा रेकॉर्डवरील गुह्येगार होता. याआधीही त्याच्यावर एका टोळीकडून हल्ला झाला होता. त्याच्यावर यापूर्वीही फायरिंग झालेले होते. तो आधी एक कार चालक होता. त्यानंतर त्याने व्याजाने पैसे देण्याचा व्यवसाय सुरु केला होता व त्यातूनच त्याने पुण्यात अमाप संपत्ती कमावली होती. तरीही त्याची पैशाची आणि संपत्तीची हाव काही केल्या जात नव्हती. अमाप पैसा असूनही तो जीव धोक्यात घालून सावकाराचा व्यवसाय करीत होता.

निलम ही साधी, सरळ, सोज्ज्वल मुलगी. मोकळ्या वातावरणा

वावरणारी. वर्षेभरापुर्वी अंबुज तिला बघायला आला होता. दोघांनाही एकमेक आवडले. मग घरच्यांच्या आशिर्वादाने निलम आणि अंबुजचे लग्न झाले. अंबुज हुशार कर्तबगार मुलगा. नाती निभवून नेणारा. पण तो असा काही वागेल कुणी कल्पनाही करणार नाही. अंबुजच्या अशा वागण्याचे कारण म्हणजे, झाले असे कि अंबुज आणि निलमच्या लग्नात त्याचे मित्र आले होते. अंबुजने आपल्या मित्रांची ओळख निलमशी करून दिली. त्या सर्वांनी निलमला लग्नाच्या शुभेच्छा देऊन अभिनंदन केले आणि जेवण करण्यासाठी ते सर्व तिथुन निघुन गेले. निलम आणि अंबुजचा लग्न सोहळा मोठ्या उत्साहात संपन्न झाला. निलम नवरी होऊन सासरी आली. अंबुजच्या घरच्यांनी तिचे रितिरिवाजा प्रमाणे स्वागत केले. त्यानंतर ती तिवारी कुंबातील सून म्हणून घरात वावरू लागली. घरातील कामधेंदे करून निलम आपल्या सुखी संसाराचे स्वप्न पाहू लागली. सुखातीला लग्नानंतरचे काही दिवस अगदी मजेत गेले. त्यानंतर मात्र अंबुज पत्ती निलम हिच्या चारित्र्यवर संशय घेऊ लागला. पण संशयाची सुई एकदा मनात घुसली ना तर तिला कितीही काढायचा प्रयत्न केला तरी ति निघत नाही. अंबुजचे नेमके हेच झाले. नको नको ते प्रश्न मनात यायला लागले. मग तो निलमसोबत भांडण करू लागला. भांडणात अंबुज निलमच्या चारित्र्यावर संशय घेऊ लागला. भांडण जास्त विकोपाला जाऊ नये म्हणून अंबुज शांत झाला. निलमनेही नमत घेतल. कारण घरात त्यांचे आई-वडील होते. यानंतर अंबुज झोपायला गेला. निलम मात्र बसुन फक्त विचार करू लागली. तिचा डोळा कधी लागला तिच तिलाच माहीत नाही आणि सकाळी उठायला उशीर झाला. दुपार झाली, अंबुज आलाच नव्हता. घरचे वाट बघत होते. अंबुज आला ते थेट संध्याकाळी. घरच्यांनी विचारले असता, बोलला कि काही नाही. ऑफिसच थोड काम होतं. बस तेच करायला गेलो. निलम अंबुजकडे बघत होती. पण तो अजुन रागातच होता. असेच जवळ जवळ पंधरा दिवस गेले दोघांमध्ये साध धड बोलणही होत नव्हते. एके दिवशी पुन्हा त्या मित्राचा फोन आला. अंबुजला त्याच्या संसाराबद्दल विचारू लागला. अंबुजला कळत हातं, तो चुकीचे वागत आहे. हेही त्याला कळत होते. पण काय करणार त्याच्या मनात शंकांनी घर केले होते. हे साधूसुधे भांडण नव्हते. नवरा बायकोच्या नात्यात छोटे मोठे भांडण असतातच. पण कुणी तिसऱ्याने माचिस लावली. तर नात्यातले भांडण पेटुन उठात. मग गोष्ट जेव्हा स्त्रीच्या चारित्र्याची येते तेव्हा या भांडणाचा ज्वालामुखी सारखा विस्पोट होतो. संध्याकाळ झाली असते. अंबुज विचार करत असतो. विचार करता करता त्याच्या मनात निलम विषयी नको नको ते वाईट विचार यायला लागतात. कारण तिचे मित्र मैत्रिणी सोबतचे बोलणेच त्याला खटकत होते. दिनांक २३ जुलै रोजी अंबुज याचे वडील महेंद्र हरीहरनाथ तिवारी हे गृहस्थ रबाळे पोलीस ठाण्यात आले आणि त्यांनी पोलिसांना सांगितले की, त्यांचा मुलगा अंबुज तिवारी व सुन निलम अंबुज तिवारी हे दोघे पती-पत्ती दिनांक २२ जुलै रोजी घणसोली येथील घरातुन कोणास काहीएक न सांगता कोठेतरी निघुन गेले. आम्ही त्या दोघांचा बराच शोध घेतला पण ते मिळून आले नाही. त्याच्या तक्रारीची दखल घेत रबाळे पोलिसांनी हरविलेले व्यक्ती रजि.मध्ये मिसिंग कमांक D७/२०२० अन्वये नोंद केली. त्या दोघां पती-पत्तीचा शोध सुरु केला. वाशी परीमंडळ -१ चे पोलीस उपआयुक्त पंकज डहाणे व वाशी विभागाचे सहा. पोलीस आयुक्त विनायक वस्त यांच्या मार्गदर्शनाखाली रबाळे पोलीस ठाण्याचे वपेनि योगेश गावडे, पोलीस निरीक्षक (गुन्हे) गिरीधर गोरे, उमेश गवळी, सपेनि तुकाराम निंबाळकर, प्रविण फडतरे, पोउपनि संदिप पाटील, अमित शेलार यांनी सदर हरविलेले व्यक्तीचा तपास सुरु केला. दिनांक २८ जुलै रोजी अंबुज तिवारी हा घणसोली परीसरात मिळून

ला. पालसानो त्याच्याकडे त्याची पत्नी निलम अबुज तेवाची बाबत अधिक चौकशी केली असता त्याने प्रथमतः उडवा वीची व असमाधानकारक उत्तरे दिली. पण तो काही व्यवस्थित नव्हता. मग अंबुज तिवारी यास पौलीस ठाण्यात आणु च्याकडे अतिशय कौशल्यपुर्णरीत्या सलग चौकशी करण्यात आली हा कुठे तो बोलता झाला. त्याने सांगितलेली हकीकित पुढीणे.. अबुज महेद्र तिवारी हा आपली धर्मपत्नी निलम सोबत सोली येथे राहत होता. तो सारखा नीलम हिच्यावर संशय घेत होत निलम तिला मारहाण करत होता. अंबुजच्या या वागण्याला कंटाळून घर सोडून जाणार होती, पण वृद्ध सासु-सासन्यांकडे बघून त बसली. निलमने अंबुजला बन्याचदा माझे बाहेर कुठेही तुम्हार जाता तसे काही नाही, असे ठणकावून सांगितले. तरी याची तील संशयाचे भूत काही जात नव्हते. शेवटी अंबुजने आपल्या चाच्या सहाय्याने निलमचा काटा काढण्याचा बेत आखला. त्यानुसार २३ जुलै रोजी अंबुज तिवारी हा पत्नी निलम हिला फिरण्याच्या अण्याने त्याचा मित्र श्रीकांत श्रीजयनारायण चौबे याच्या अर्जुनवार्डी सोली येथील घरी घेऊन गेला. त्यावेळी चौबे याच्या घरात कोण हते. तिथे तो पत्नी निलम हिच्या चारीत्रावर संशय घेबुन तिल नुन पाडून बोलू लागला.

दाघात वाद वाढत गला. काहा वळातच अंबुजन निलमच दणीने करकचून गळा आवळला. ती जीव वाचिव्यासाठी धडपड नसताना तिची ताकद कमी पडली आणि ती गतप्राण झाली. निलमच याची खात्री पटल्यावर आता तिच्या प्रेताची विल्हेवाट लावण्यासाठी पुरावा नष्ट करण्यासाठी अंबुज तिवारी याने त्याचा मित्र श्रीकांत चौमुळे पण्यु याच्या मदतीने निलम तिवारी हिचा मृतदेह निळ्या रंगाच्या मध्ये लपविला. त्यानंतर त्याचिदिवशी निलम हिचा मृतदेह लपवलेले श्रीकांत चौबै याच्या मालकीच्या टाटा ऐम टॅम्पेमधून घेवुन जावु मुंबई - पुणे हायवे वर झाडाभुदपात फेकुन दिला. जणू काहा लेच नाही या जोशात रात्री दोघेही घरी आले. मात्र अंबुजचे वडीद्र तिवारी यांनी मुलगा आणि सून दोन दिवस झाले तरी घरी आणी म्हणून रबाळे पोलीस ठाणे येथे जाऊन ते हरविल्याची तक्रावली. मग पोलिसांनी तपास करून अंबुजला शोधू काढले. त्याच्या सून चौकशी केली असता, त्याने पत्ती निलम अंबुज तिवारी हिचे रेच्याच्या संशयावरून हत्या केल्याची कबुली दिली. या प्रकरणे क्षेत्रातील आरोपीतांकडुन खोपोली परीसरात रुक्लेला मृतदेहाचा निळा ड्रम हस्तगत करण्यात आला. या ड्रममध्ये ची पत्ती निलम तिवारी हिचा मृतदेह मिळून आला. तो मृतदेह या नातेवाईकांनी ओळखला आहे. तसेच गुन्ह्यात वापरलेली टाटानीचा टेम्पो क्रमांक एमएच ४३ बीजी ५०३५ हस्तगत करण्यात आला. कुठलाही पुरावा नसताना नवी मुंबईचे पोलीस आयुक्त य कुमार, पोलीस सह आयुक्त राजकुमार व्हटकर, परिमंडळ १ पोलीस उपआयुक्त पंकज डहाणे व वाशी विभागाचे सहा. पोलीस आयुक्तांच्याक वस्त यांच्या मार्गदर्शनाखाली रबाळे पोलीस ठाण्याचे वर्पो शेष गावडे, पोलीस निरीक्षक (गुन्हे) गिरीधर गोरे, उमेश गवळी योनि तुकाराम निंबाळकर, सपोनि प्रविण फडतरे, पोउपनि संदिग्दील, पोउपनि अमित शेलार, पोना. दिनेश चौधरी, जयदिप पवार न कटके यांनी हा गुन्हा उघडकीस आणला आहे.

जलमध्य शस्त्र पाहचला कुणालाच नाहा .

म्हणज कारागृहाताल सासाटीब्बा कमर गल्या माहनभारापासून ब
असल्याचे या घटनेनंतर समोर आले आहे. सुशील अशोक मगरे (रा.
पहुर कसबे ता. जामनेर), सागर संजय पाटील(रा. अमळनेर) व गौरव
विजय पाटील हे तिथे आरोपी डिसेंबर २०१९ मध्ये जळगाव उ.
कारागृहात दाखल झाले होते. त्या तिघांनी २५ जुलै रोजी सकाळ
साडेसात वाजेच्या सुमारास हा प्रकार करत पलायन केले. पंडित दा
गुंडाळे या ४७ वर्षीय कारागृह रक्षकाच्या डोक्यावर पिस्तूल ठेव
त्याच्याकडून त्यांनी कुलुपाच्या चाव्या हिसकावल्या. शनिवारी सकाळ
७ ते दुपारी १२ वाजेपर्यंत गुंडाळे यांची मुख्य प्रवेशद्वारावर गेटकिप
म्हणून ड्यूटी होती. त्यामुळे सर्व चाव्या त्यांच्याकडे होत्या. सकाळ
आधी सागर त्यांच्याकडे आला. त्याने कारागृह रक्षक कुलदीप दरा
यांची ड्यूटी कुठे व किती वाजता आहे याची विचारणा केली. यानंतर
तो निघून जाताच गौरव तेथे आला. सागर व गौरव हे दोघे कारागृहां
ऑफिस बॉयचे काम करीत असल्यामुळे ते कामासाठी ऑफिसच्या
दिशेने निघून गेले. यानंतर मुशील मगरे हा देखील गेटजवळ येऊन उभा
राहिला. टेबल जवळील पेटी बघण्याच्या बहाण्याने सागर व गौरव
पंडित गुंडाळे यांच्या जवळ आले. मुशीलही लागलीच तेथे आला
आणि तिघांनी क्षणार्धात कमरेत खोचलेली पिस्तूल काढून गुंडाळ
यांच्यावर रोखली. मुशीलने चाव्यांची मागणी केली. त्या दिल्या नाही
म्हणून गौरवने गुंडाळेना खाली पाझून त्यांच्या पॅटच्या खिंशातून चाव्य
काढल्या आणि त्यांना स्वच्छतागृहाकडे ओढत नेले. तोपर्यंत मुशील
व सागर यांनी मेनगेटचे कुलूप उघडून पलायन केले. पाठोपाठ गौरव
याने गुंडाळेवर पिस्तूल रोखून गेटपर्यंत आणले आणि त्यांना तिथेने
सोडून पलायन केले. या तिघांना घेण्यासाठी बाहेर जगदीश पुंडिलिक
पाटील (रा. पिंपळकोठा, ता. एंडोल) हा दुचाकी घेऊन उभा होता
बाहेर आल्यानंतर सर्वजण जगदीशच्या दुचाकीवर बसून पळून गेल्याना
बाहेर असलेल्या सीसीटीव्हीत चित्रित झाले. यावेळी गुंडाळे यांना
आरडाओरड केली. ती ऐकून कारागृहरक्षक विक्रम हिवरकर तिथे
आले. त्यांनी कैद्यांचा पाठलाग करण्याचा प्रयत्न केला. मात्र त्याच्या
काही उपयोग झाला नाही. या घटनेनंतर औरंगाबादचे कारागृह
उपमहानिरीक्षक दिलीप झळके हे सायंकाळी जळगावात दाखल झाले
त्यांनी संबंधित अधिकारी कर्मचाऱ्यांचे जबाब नोंदवले. कारागृह
अधीक्षक राजेंद्र मरळे यांचा पदभार काढून घेतला. त्यांच्या जागेव
उस्मानाबाद येथील गजानन पाटील यांच्याकडे कार्यभार सोपवले
सुरक्षेसाठी कारागृहाबाहेर, आतील परिसर व बराकींमध्ये सीसीटीव्ही
कॅमेरे बसवले आहेत. हे कॅमेरे १२ जून २०२० पासून बंद आहेत. पळून
गेलेल्या तिघा कैद्यांविरुद्ध दोरोडा, अवैधरीत्या शस्त्र बाळगणे
प्राणघातक हल्ला करणे यासारखे गंभीर गुन्हे दाखल आहेत. सुशील
मगरे हा बडतर्फ पोलिस कर्मचारी आहे. जामनेर, पहूर येथे स्तालू
प्रकरणात तो समोर आला. त्यामुळे तत्कालीन पोलिस अधीक्षक
दत्तात्रय कराळे यांनी त्याला पोलिस सेवेतून बडतर्फ केले. यानंतर त्यांना
पुण्यात एका सराफा दुकानावर पिस्तूलचा धाक दाखवून जबरी लू
केली. याच गुन्ह्यात अटक झाल्यानंतर त्याला २४ डिसेंबर २०१९
पासून कारागृहात ठेवले होते. गौरव व सागर हे दोघे अमळनेर, पारोळ
येथील गंभीर गुन्ह्यात संशयित आहेत. १० डिसेंबर २०१९ रोजी गौरव
तर १२ डिसेंबर २०१९ रोजी सागर जिल्हा कारागृहात दाखल झाले

याच ठिकाणी तिंधाची मैत्री झाल मंशी मात्राजा असेपा असेने

सोमवार दि. १० आगस्ट २०२० ते रविवार दि. १६ आगस्ट २०२० **क्राइम कू संदर्भ**

लागेल ती मदत आम्हो करता असे तिळा व तिच्या घरच्या लोकाना पांसिन्हे दोरे त्यात्तपेता तिन्हा पांसा त्योलंगा आणि तिन्हा भासी

गमार गुन्हाचा आरप असलल्या कद्याना कारागृहात थताच काहा महिन्यात अॉफिस बॉय' (शिपाई)चे काम देणे आणि दोन ठिकाणच्या गेटला कुलूप न लावणे जिल्हा कारागृह प्रशासनाला महागात पडले. दरम्यान, कारागृहात पिस्तूल आल्या कशा, असा प्रश्न निर्माणच होऊ नये म्हणून पळून गेलेल्या कैद्यांकडे पिस्टूल होती हे लपविष्याचा प्रथल कारागृह अधीक्षकांकडून करण्यात आला. मात्र, संबंधित कारागृह रक्षकाने पोलिसाना दिलेल्या फिर्यादीतच पिस्तूलांचा उद्घेष्य केल्यामुळे अधीक्षकांची लपवाछपवी अखेर उघडी पडली. जिल्हा कारागृहाची क्षमता दोनशे कैद्यांची आहे. सध्या तिथे ४२१ कैदी आहेत. त्यातून प्रामाणिक कैदी शोधण्याएवजी कारागृह प्रशासनाने काही महिन्यांपूर्वीच कारागृहात आलेल्या गंभीर गुन्ह्यातील सागर पाटील आणि गैरव पाटील या आरोपीना कारागृहातील कार्यालयात ऑफीस बॉयचे काम दिले होते. या कामाच्या निमित्ताने त्यांना कारागृहातील अन्य कैद्यांच्या तुलनेत जास्त सवलत आणि परवानगी नसलेल्या ठिकाणी जाण्याची संधी मिळत होती. सुरक्षारक्षक देखील या दोघांना हटकत नव्हते, अशी माहिती समोर आली आहे. या संधीचा गैरफायदा मास्टर माईंड सुशिल मगरेनेही घेतला. दोघा ऑफीस बॉयला सोबत घेत त्यांनी कट रचला आणि शनिवारी सकाळी पळून जाण्याची संधी साधली. २५ जुलै रोजी नेहमीप्रमाणे सकाळी साडे सात वाजता साफसफाई करण्याच्या उद्देशाने गैरव व सागर दोघेजण मेनेटकडील कार्यालयात आले होते. बराकीच्या बाहेरच्या कुंपणाला असलेल्या गेटला कुलूप लावलेले नसल्यामुळे बडतर्फ पोलिस कर्मचारी सुशिल मगरेही त्यांच्या जबळ आला. ऑफीस पासून कारागृहात प्रवेश करण्यासाठी आणखी एक गेट आहे. तेही उघडेच असल्यामुळे प्रवेशद्वार ते हे गेट यातील ऑफीस समोरच्या मोकळ्या जागेपर्यंत तिथे सहज येऊ शकले, असेही या घटनेतून समोर आले आहे. खालीचा चित्रपटाच्या कथानकाप्रमाणे तिथांनी पिस्तूलच्या जोरावर कारागृहातून पलायन केले. गुंडाळे यांनी दिलेल्या फिर्यादी वरून जिल्हापेठ पोलिस ठाण्यात सुशिल, सागर व गैरव या तिथांविरुद्ध प्राणघातक हळ्ळा, सरकार कामात अडथळा, बेकायदेशीपणे शर्ख बाळगणे व कट रचणे असा गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. घटनेची माहिती मिळताच सर्वप्रथम अप्पर पोलिस अधीक्षक भायश्री नवटके, उपअधीक्षक डॉ. निलाभ रोहन, स्थानिक गुन्हे शाखेचे निरीक्षक बापू रोहोम, जिल्हापेठचे अकबर पटेल हे पथकांसह कारागृहात पोहोचले. त्यांनी संबंधित अधिकारी, कर्मचाऱ्यांकडून संपूर्ण घटनाक्रम जाणून घेतला. यानंतर कैद्यांच्या शोधासाठी जिल्हाभारत पथक रवाना केले. अद्याप आरोपी फरार आहेत.

नकली पोलीस बनून मामा भाचीने अनेकांना ...

सरकारी नोकरी करायची होती. पण पैसे देऊन नोकरी करण्या इतपत तिच्या घरच्या लोकांची परिस्थिती नव्हती. तरी तिने जिद्द सोडली नव्हती. ती सतत प्रयत्न करीत होती. पण तिला नोकरी काही मिळत नव्हती. तिच्यापुढे आता आपण काय करावे असा प्रश्न होता. म्हणून ती बारकाईने विचार करीत होती. त्यातच तिचे पोलीस खात्यात नोकरी लागून वरिष्ठ अधिकारी होण्याचे स्वप्न होते. पण तिच्याबाबत नशिबाचे फासे उलटे पडत होते. प्रयत्न करूनही नोकरी काही मिळत नव्हती. तिने ही गोष्ट एकदा आपल्या मामाला बोलली होती. मामाने ही त्यावेळी तिला काही तरी करून यातून मार्ग काढू या असे सांगितले होते. तिचा मामा विडुल निलवर्ण हा निळपण येथे राहत होता. त्याचे ही शिक्षण बन्यापैकी झाले होते. त्याला ही त्याच्या मनासारखी नोकरी भेटली नव्हती. घरची शेती सांभाळत तो बाहेरचे उदयोग करत होता. भाची प्रियांका ही दिसायला सुंदर, स्मार्ट आहे. समोरच्या व्यक्तीवर ती आपल्या लाघवी बोलण्याने छाप पाढू शकते हे त्याने ओळखले होते. त्याने प्रियांकाला पैसे मिळवण्याचा एक वेगळाच मार्ग सांगितला होता. गेल्या तीन चार वर्षांपूर्वी तिला गारगोटी सोडून जायला सांगून दुसऱ्या शहरात राहयला सांगितले. यापाठीमार्गे त्याचा उद्देश वेगळाच होता. ती अचानक गारगोटी शहरातून गेल्यानंतर मामाने आणि तिच्या आई वडिलांनी प्रियांकाला मोठी नोकरी लागल्याचे गावातील लोकांना सांगायला सुरुवात केली. लोकांनी ही त्याच्या बोलण्यावर विश्वास ठेवून बरे झाले एका सामान्य कुंटुंबातील मुलगी आपल्या जिद्दीने आणि धाडसाने पुढे गेली. असे म्हणून समाधान व्यक्त केले होते. त्यातच बाहेर गावी राहत असलेली प्रियांका ही दोन वर्षांपूर्वी गारगोटी येथे परत आली होती. ती गावात आल्यावर आपल्या जवळच्या नातेवाईकंगाना आणि परिचयाच्या लोकाना आपण सीआयडी इन्स्पेक्टर बनल्याचे सांगत होती. त्यासाठी आपण नाशिक येथे ट्रेनिंगला दोन वर्ष गेले होते. असे सांगून आपण घेतलेल्या कष्टाचे फळ आपल्याला चांगले मिळाल्याचे ती आवर्जुन सांगु लागली होती. गारगोटी सारख्या लहान गावातील एका सामान्य कुंटुंबातील मुलगी आपल्या जिद्दीच्या जोरावर सीआडी इन्स्पेक्टर बनल्याचे बघून गावातील अनेक लहान मोठया नेत्यानी तिचे अभिनंदन केले होते. तिचा सत्कार करून तिच्या यशाचे कौतुक करणारे गावात जागो जागी डिजिटल बोर्ड ही लावले होते. तिच्या बोलण्यावर आता अनेकांचा विश्वास बसत होता. आपल्या गावातील मुलगी मोठी अधिकारी बनल्याने जो तो तो तिच्याकडे आशेने बघत होता. ती ही आपल्या गोड आणि लाघवी बोलण्याने समोरच्यावर आपली छाप पाडत होती. याच दरम्यान तिचा मामा विडुल याने भागातील अनेक तरूण तरूणीची भेट घेऊन त्याना चांगल्या ठिकाणी नोकरी लावण्याचे अमिष दाखविले होते. आपल्या भाची प्रमाणे तुमचे ही कल्याण होईल असे सांगून अनेक सावज हेरले होते. ग्रामीण भागात खालीची व्यक्ती मोठया पदावर काम करीत असेल तर त्या व्यक्तीचे अनुभव त्यांनी केलेले प्रयत्न आणि त्याचे मार्गदर्शन घेणेसाठी अनेकजण प्रयत्नशील असतात. आजच्या घडीला नोकरी मिळविणे हे एक दिव्यच झाले असल्याने अनेकांच्यावर बेकारीची टांगती तलवार असते. म्हणून नोकरी मिळविण्यासाठी काय वाटेल ते करण्याची त्यांची तयारी असते. हिच त्याची मजबूरी अनेकजण बरोबर हेरत असतात. तेच त्याचे सावज आणि टार्मेट असते. खालीचाला फसविले तर बिघडले कुठे म्हणून नोकरी लावतो म्हणून पैसे उकळणारे ही काही कमी नाहीत. त्याच्या जाळ्यात असे बेकार तरूण तरूणी बोलेबर अडकत असतात. नोकरी आणि पैसे याचे समीकरण तयार झाल्याने पैसे दिल्याशिवायकुठे ही चांगली नोकरी मिळत नाही असा बहुदा प्रत्येकाचा समज झालेला असतो. म्हणूनच ते पैसे देऊन नोकरी मिळविण्याचा फंदा तयार केला होता. त्याने गारगोटी येथील दुसरी युवती प्रतिक्षा साळवी हिला भेटून तु ही माझ्या भाची सारखीच सीआयडी ऑफिसर बन. तुला

मराठी मातीतले बिहारी घरभेदी

मुं बऱ्ह पोलीस हे तपासाच्या बाबतीत जगातील दुसऱ्या क्रमांकाचे पोलिस म्हणून ओळखले जातात. कारण स्कॉटलंड यार्ड नंतर जगातली दुसरी सक्षम तपास यंत्रणा म्हणून मुंबई पोलिसांकडे पाहिले जाते आणि याच मुंबई पोलिसांमुळे आज मुंबईतील ३ कोटी लोक सुरक्षित आहेत. मुंबई पोलीस दलात अत्यंत कमी मनुष्यबऱ्ह असूनही त्यांच्या कामाचा दर्जा जर सर्वोत्तम असेल तर अशा पोलिसांबद्दल केवळ मुंबई महाराष्ट्रालाच नव्हे, तर संपूर्ण देशाला अभिमान वाटायला हवा. कारण देशाच्या प्रत्येक राज्यातील लोक मुंबईत येऊन पोट भरीत आहेत आणि त्यांच्या सुरक्षेची जबाबदारी याच मुंबई पोलिसांनी समर्थपणे आपल्या शिरावर पेलली आहे. त्यामुळे प्रत्येक मुंबईकर पोलिसांचा क्रणी आहे. असे असताना कोण कुठला सुशांतसिंग राजपूत यांच्या आत्महत्येवरुन मुंबई पोलिसांना टार्गेट केले जात आहे. त्यांनी केलेल्या तपासाबाबत संशय घेतला जात आहे. त्यामुळे मुंबई महाराष्ट्राशी प्रामाणिक असलेल्या प्रत्येक माणसाच्या मनात संतापाची भावना आहे. पण काही भाड्याचे टढू मराठी असूनही आज बिहरींच्या आवाजात बोलून मुंबई पोलिसांना बदनाम करीत आहेत. युपी बिहारींना वर्षावर्ष मुंबई महाराष्ट्राने पोसले आहे, तरीही महाराष्ट्रावर त्यांचा जळफळाट आहे. कारण गेल्या ७० वर्षात महाराष्ट्राने सर्वच क्षेत्रात प्रगती केली आहे, तर युपी, बिहारमध्ये आजही १९४७ सारखी स्थिती आहे. तिथे ना धड शेती आहे, ना धड उद्योग धंदे आहेत. त्यामुळे तिथले लोक पोट भरण्यासाठी मुंबईला येतात आणि मुंबईने सुद्धा त्यांना आपल्यात सामावून घेतले, त्यांना रोजी रोटी दिली, त्यांना

वगवगळ्या क्षत्रात नाव आण पसा कमावण्याचा सधा दिला. अशापैकीच एक होता सुशांतसिंग राजपूत. तो बिहार वरलन इथे काय घेऊन आला होता? काय होतं त्याच्याकडे? त्याने जे काही मिळवलं ते इथे मुंबईत अर्थात त्याला ते टिकवता आले नाही हा काय मुंबईचा दोष? त्याने कमावलेला सगळ पैसा आय्याशित उडवला, याला मुंबई किंवा महाराष्ट्र सरकार जबाबदार आहे का? तरीही आज संपूर्ण बिहार तिथले पोलिस तिथले राजकारणी तिथला सोशल मीडिया मुंबई पोलिसांना दोष देतोय. ज्या महाराष्ट्र सरकारने त्यांना रोजी रोटी दिली त्याच महाराष्ट्र सरकारला शिव्याशाप देतोय. त्यामुळे आज मनसेची या युपी बिहारी बाबतची भूमिका किती रास्त होती याची आज प्रचिती आलीय. सुशांत सिंग राजपूतने आत्महत्या केली हे सूर्य प्रकाशा इतके सत्य आहे. त्यामुळे बिहारी लोकांनी किती जरी आकांड तांडव केले आणि साप समजून भुई थोपटली तरी त्याचा फायदा नाही. सुशांत बिहारी असल्यामुळे त्याच्या बाबत बिहारीचा आक्रोश समजण्यासारखा आहे, पण जे इथले काही हरामखोर बिहारींच्या सुरात सूर मिसळून छात्या पिटत आहेत त्यांचे काय? अरे तुम्ही महाराष्ट्रीयन आहात की बिहारी ते अगोदर सांगा! तुम्ही इतकी वर्ष मुंबईत राहत आहात मुंबईने तुम्हाला नाव दिलं भल्या बुन्या मार्गाने पैसा कमावण्याची संधी दिली आणि ज्या मुंबई महाराष्ट्राच्या जीवावर तुम्ही मोठे झालात,

ज्या मुंबई पोलिसांनी तुम्हाला सुरक्षा दिली म्हणून गुन्हेगाअसतानाही तुम्ही वाचलात त्याच महाराष्ट्रावर आज टांगवकरताना तुम्हाला थोडी तरी लाज वाटायला हवी होती महाराष्ट्राचं खाऊन बिहारींची बाजू घेऊन बोलणाऱ्या लोकांन बिहारमध्ये जाऊन एक महिना सुरक्षित राहून दाखवावे म्हणजे तुम्हाला महाराष्ट्र आणि बिहार मधला फरक कळेल आता जे लोक बिहरींची बाजू घेत आहेत त्यांन महाराष्ट्रातल्या प्रत्येक मतदाराने लक्षात ठेवावे. कारण हे लोक महाराष्ट्रासाठी धोकादायक आहेत. आज शिवप्रभू असते त त्यांनी या महाराष्ट्र दोहांना हत्तीच्या पायी दिले असते किंवा टकमक टोकावरून त्यांचा कडेलोट केला असता. कारण महाराष्ट्र सर्व काही सहन करू शकतो, पण गद्दरी सहन करू शकत नाही आणि महाराष्ट्रात जे जे सूर्यांजी पिसाळ झाले कुत्र्याच्या मौतीने मारले गेले. आज जे बिहरींना खांद्याव घेऊन नाचत आहेत त्यांनी शिवशाहीचा हा इतिहास विसर्णये. एखाद्या प्रश्नाचे राजकारण जरुर करावे, पण जेंव्हा आपल्या मातीच्या अस्मितेचा प्रश्न येतो तेंव्हा राजकारण बाजूला ठेऊन राज्याच्या हितासाठी एकत्र येऊन काकरायचे असते. पण दुर्दैवाने या महाराष्ट्रात आज असे कारणकारणी पैदा झालेत की ज्यांना महाराष्ट्राच्या अस्मितेपेक्षा पक्ष अधिक जवळचा वाटतोय आणि म्हणूनच लोकांनीही अश्व घरभेद्यांना सतेच्या राजकारणा पासून दूर ठेवायला हवंय

राहता राहिला प्रश्न सुशांतसिंग राजपूतच्या आत्महत्येच्या तर बॉलिवूडमध्ये यापूर्वीही अशा अनेक आत्महत्या झाल्या होत्या. तेंव्हा इलेक्ट्रॉनिक मीडियावाले झोपले होते का? त्यांनी का नाही झिया खानच्या आत्महत्येविरुद्ध आवाज उठवला. त्या प्रकरणामध्ये तर झियाच्या आईच्या जबानीवरून आदित्य पांचोली आणि झरीना वहाबच मुलगा सूरज विरुद्ध गुन्हाही दाखल झाला होता, तेंव्हा कुठे गेले होते अन्यायाच्या विरोधात आवाज उठवणारे मराठी नेते? आज अर्बन गोसावी नावाचा एक पिसाळलोला कुत्रा महाराष्ट्रावर भुक्तोय पण त्याने केलेल्या फसवणुकीमुळे एका मराठी आर्किटेकचरने आत्महत्या केली होती, त्याची बायको गेली दोन वर्ष न्यायासाठी भटकते आहे. आज सुशांतसिंगसाठी अस्तन्या सावरून मुंबई पोलिसांवर तुटून पडणारे इथले घरभेदी पुढारी त्या मराठी माणसाच्या बायकोच्या मदतीला का नाही धावले? अर्बन गोसावी हा चॅनलवाला आहे, पण त्याचा चॅनल कुत्राही बघत नाही. तरी त्याची मिजास केवढी बघा महाराष्ट्रासारख्या एका मोठ्या राज्याच्या विरोधात तो चॅलेंजची भाषा करतोय. एकदा त्याने मार खाल्ला त्यातून त्याने काहीच धडा घेतला नाही. कारण असे लोक निर्लञ्ज असतात. त्यांना लोकांच्या शिव्या आणि मार खाण्याची सवय झालेली असते. अर्बन याने मराठी माणसाला अजून पुरते ओळखलेले नाही म्हणून तो असा वागतोय. अर्बन असो किंवा सुशांतसाठी धायमोकलून रडणारे बाकीचे हिंदी चॅनेलवाले असोत त्यांच्या कोलहेकुर्लीला हा शिवरायांचा महाराष्ट्र कदापि घावरणार नाही हे त्यांनी लक्षात ठेवावे.

हे तर ‘लिह इन’चे दुष्परिणाम

आ पटा तप्रशानामुळे जग खुलू येल्ल
आलंय. सर्वच क्षेत्रात ग्लोबलायझेन्स
सुरु आहे. जगाच्या विकासाच्या दृष्टीने हे
किंती जरी खरे असले तरी प्रत्येक देशाची
वेगवेगळी संस्कृती आहे आणि त्यात ज्या
गोष्टी बसत नाहीत त्याचे आपण अनुकरण
करायला गेलो की मग त्यातून फायद्याएवजी
नुकसानच अधिक सोसावे लागते. दुर्वैवाने
याच वस्तुस्थितीचा आजच्या पिढीला विसर
पडत चालला आहे. त्यामुळेच पश्चात
देशातील काही चुकीच्या आणि आपल्या मूळ
संस्कृतीत न बसणाऱ्या गोष्टींचे जेंव्हा आपण ते
करायला जातोय. तेंव्हा त्यातून अनेक समस्या
आहेत. सेक्स हा सुद्धा एक असाच विषय आहे
फॉरेन कंट्रीमध्ये स्त्री पुरुषांच्या किंवा अन्य प्रक
लैंगिक संबंधांना कोणत्याही मर्यादा
अथवा नात्या गोत्याची बंधने नाहीत.
त्यामुळे तिथे सर्व काही खुलेआम
चालते आणि त्यातूनच लिहव इन

संद्या स्ट्रोक

सोनू जाधव

Digitized by srujanika@gmail.com

भूमिका स्वीकारून खलनायक पासून मुरुवात करून नायक बनला आणि नाव कमावलं आणि याच भांडवलावर तो खासदारही झाला त्याच नाव शत्रुघ्न सिन्हा! आज बॉलिवूड आणि राजकीय क्षेत्रात त्याच नाव आहे. समाजात त्याला इज्जत आहे. त्याचंही रिना रॅय बरोबरच प्रेम प्रकरण खूप गाजलं, पण त्याने रीनाल आपल्या व्यावसायिक आणि कौटुंबिक आयुष्या पासून दूर ठेवले. म्हणून तो यशस्वी झाला आणि आज आपल्या संसारात मुखी आहे. तसं पाहता मुशांतसिंग शत्रुघ्न सिन्हा समोर किस झाड की पत्ती होता. पण त्याचा आदर्श जर मुशांतने डोळ्यासमोर ठेवला असता तर त्याच्यावर आत्महत्या करण्याची पाळी आली नसर्तु मुशांतच्या आत्महत्येने पुन्हा एकदा लिहू इन रिलेशनशिपचा मुद्दा ऐरणीवर आला आहे. कारण अशा अनैतिक संबंधांमुळे विवाह संस्थांचे अस्तित्वच धोक्यात आले आहे. कारण लोकांना आता असं वाटू लागलंय की लगासाठी लाखो रुपये खर्च करून आयुष्यभर एकांवार्डच्या पदराला बांधून घेण्यापेक्षा लिहू इन रिलेशनशिप काय वाईट आहे? कपडे बदलतात तशा प्रकारे पुरुषांना बायका आणि बायकांना पुरुष बदलता येतात ना कायद्याची झंझट न संसराच टेंशन! आश्चर्याची गोष्ट म्हणजे जे हिंदू धर्म संस्कृतीचे खबवालदार आहेत ज्यांच वेलेनटाईन डे ला विरोध असतो जे गार्डन मध्ये प्रेमी युगुलांना बसायला देत नाहीत त्यांना मात्र या लक्ष इन रिलेशनशिप बदल फारसे काही वावगे वाटत नाही. कारण त्यांच्याही अशाच काही भानगडी असतील म्हणून ते गप्प असावेत. पण याचार आता देशव्यापी चर्चा होणे गरजेचे आहे.

कारण लिहू इन रिलेशनशिप मधून गुहगाराला
आणि व्याभिचार करायला चालना मिळतेय. त्याच
बरोबर यातून कौटुंबिक हिंसाचाराच्या घटनाही घडत
आहेत. कारण लिहू इनमध्ये राहणारे पुरुष किंवा बायक
या बहुतेक विवाहित असतात. कारण अशा संबंधात
पुरुषांना कसलीच भीती नसते तर अशा संबंधातून
महिलांना गर्भधारणा झाली तर नवज्यावर बिल फाडता
येते, एकूणच काय तर लिहू इन् रिलेशनशिप हे मजमौत
करण्याचं हक्काचं आणि स्वस्त साधन बनलाय, म्हणूनच
लोकं त्याकडे जास्त आकर्षित होत आहेत. पण त्यातून
लोकांचे संसार उद्धवस्त होतायत, विवाह संस्था धोक्यात
येतायत त्याचे काय? समाजाने आणि सरकारनेही याचा
गांभीर्यने विचार करण्याची गरज आहे, तरच समाजाचे
स्वास्थ्य आणि संस्कृती टिकून राहील.

आधुनिक दृचाकी भारतात लाँच

तारुण्यात सगळ्याना दुचाकाच आकषण असत. रायडग, टूस,
कूल स्टाईल स्टेटमेंट म्हणून दुचाकीकडे पाहण्याचा पहिला दृष्टीकोन असतो.
कॉलेज संपल्यावर मात्र हिच दुचाकी सोयीचे साधन बनते. वाहतूक कोंडीतून माग
काढण्यासाठी सोप्पी, सहज पार्किंग, रिक्षा आणि बसपेक्षा चांगला प्रवास,
सामानाची ने-आण, गर्लफ्रेंडसोबत फिरणे इत्यादी कारणांमुळे बाईक चालवायला
सगळ्यांना आवडते. भारतात गिअर आणि नॉन-गिअर दोन्ही दुचाकींची अमाप
लोकप्रियता आहे. अगदी सर्वसामान्य व्यक्तिपासून ते अतिश्रीमंत व्यक्तिपर्यंत
सगळ्यांकडे दुचाकी त्यांच्या त्यांच्या सोयीसाठी किंवा आवडीसाठी असते.

ब बच्चन आणि महेंद्र सिंह धोनी टीव्हीएमोर्टर्स भारतात पहिल्यांदाच काहिती आणत असल्याची जाहिरात पाहिली. ही जाहिरात सगळ्यांच्याच चर्चेचा विषय बनली. संपूर्ण जाहिरात प्रसिद्ध केल्यानंतर टीव्हीएस मोर्टर्सने इटी-एफआय आणि आरटी-एफआय अर्थात इकोथ्रस्ट प्युएल इनजेक्शन आणि रेस ट्युन्ड प्युएल इनजेक्शन या टेक्नॉलॉजींनी परिपूर्ण दुच आणल्या आहेत. टीव्हीएसच्या अपाची ३१०, रेडिओन या गिअर असलेल्या

दुचाकी आणि जुपिटर, एनटॉक्या नॅन-गिअर दुचाकींमध्ये ही यंत्रणा जोडून नव्याने लाँच करण्यात आले आहे.

एफआय म्हणजे फ्युएल इनजेक्शन. दुचाकीचे इंजिन हे हवा आणि इंधनाच्या मिश्रणाने सुरु होते किंवा चालते. ही मिश्रणाची प्रक्रिया पूर्वी काबोरेटर यंत्रणेद्वारे चालविली जात होती. पण सध्याच्या दुचाकींमध्ये फ्युएल इनजेक्शन हीच यंत्रणा कार्यान्वित केली जाते. खरेतर हवा आणि इंधनाचे मिश्रण व्यवस्थिझळाले नाही तर इंजिन लवकर खराब होते. त्यासह गाडीतून कार्बन मोनॉक्साईड मोठ्या प्रमाणात बाहेर पडतो. हा वायू पर्यावरणासाठी अतिशय हानिकारक आहे. त्यामुळे जगभारातील देशांमधीत मोटर उत्पादक कंपन्यांनी फ्युएल इनजेक्शनयुक्त

जुन चाक इराकमध्य म्हणज पूवाच्या
 मेसोपोटेमियामध्ये आढळते. तेथे उत्खननाद्वारे
 मिळालेले इ. स. पूर्व ४ हजार २०० ते ४ हजार
 दरम्यानचे चाक अस्तित्वात आहे. इजिस आणि
 मेसोपोटेमियामध्ये इ. स. पूर्व ४ हजार ते इ. स.
 पूर्व ३ हजार ५०० दरम्यान चाकाचा वापर
 प्राथमिक स्वरूपात वाहतुकीसाठी केल्याचे
 पुरातत्त्वशास्त्रज्ञांनी सांगितले आहे.

माणसाने सायकल बनवली. जगात पहिली सायकल जर्मनीत १८१७ मध्ये बनविण्यात आली होती. पहिल्या मोटरसायकलचा जन्मसुद्धा जर्मनीत १८८५ मध्ये झाला. आपल्या सर्वांनाच माहिती आहे की सायकलवरुनच मोटरसायकलचा शोध लागला. म्हणूनच दुचाकीला मोटरसायकल आणि बाईक (बायसिकल) हे शब्द पडले. तर अमेरिकेत १८९५ मध्ये पहिल्यांदा नॅन गिअर दुचाकी अर्थात स्कूटर बनविण्यात आली, ही माहिती अमेरिकेतील ब्रिटानिका या माहिती कोशागारमध्ये लिहिली आहे. जे इंटरनेटवरी उपलब्ध आहे. आज या गिअर आणि नॅन गिअर दुचाकींचा वापर सहज सोप्या व्हावा यासाठी संशोधन करून वेगवेगळे तंत्र आणले जात आहे. जसे टीव्हीएसने भारतात पहिल्यांदा दुचाकीमध्ये इटी-एफआय आणि आरटी-एफआय तंत्र आणले.

करोना माहमारीचे संकट आल्यामुळे देशभारत

टाळबद्दो करण्यात आली. त्यामुळ सव सावजनक वाहतूक बंद झाली. अशावेळी अडचण आल्यावर बाहेर जाताना कोणत्याही प्रकारची गाडी असण्याच्यांना त्याचा उपयोग करता आला. आपल्या देशात चारचाकीपेक्षा दुचाकीच वापरली जाते. चारचाकीच्या मानाने स्वस्त, कमी जागा लागते, टोल-पार्किंग फी कमी, वाहतुककोडीत सहज जागा काढून बाहेर पडता येते इत्यादी कारणांमुळे दुचाकीला पसंत केले जाते. २०१९ मध्ये ऑटोमोबाईल इंडस्ट्री खालावत असतानाही ३ कोटी ४ लाख दुचाकी विकल्पांमध्ये

सध्या टाळेबंदी शिथील झाली तरी सार्वजनिक वाहतूक पूर्णपणे सुरु झालेली नाही. अशावेळी ज्यांच्याकडे गाडी आहे त्यांच्या प्रवास व्यवस्थित होत आहे. तसेच टाळेबंदी पूर्णपणे हटल्यावर अनेक लोक करोनाचा प्रादुर्भाव होऊ नये म्हणून सार्वजनिक वाहतुकीने प्रवास करणे टाळतील. अशावेळी जास्त मायलेज देणारी, कमी देखरेख करावी लागणारी दुचाकी खेरेदी करण्यासाठी सर्वसामान्य मध्यमवर्गीय आणि उच्च मध्यम वर्गीय लोक नक्कीच सरसावतील, असा विश्वास आंटोमोबाईल तज्ज्ञ मुकेश विरानी यांनी व्यक्त केला आहे.

अवैद्य धंडेवाल्याच्या मुसकया आवळणार - नितीन थिंडे

सालापूर/इरप्पा बाराकरजगा
मुद्रक्षणाय मुलनिगणाय दे नीट

संदरक्षणाय खलानग्रणाय ह ब्रादवाक्य
घेऊन वाटचाल करणाऱ्या मंटूप पोलीस
ठाण्याचे आणखीन रुपडे बदलून
कामकाजात जास्तीत जास्त पारदर्शकता
आणून तसेच काही नवनवीन उपक्रम
राबवित मंटूप पोलीस ठाण्याला आणखीन

करण्याबाबरच यथाल कामकाजात
नाविण्यता आणण्यात आपला प्रयत्न
असणार आहे. येथील पोलीस अधिकारी व
पोलीस कर्मचाऱ्यांचा निवासस्थानाचा प्रश्न
प्रलंबित असून, तो मार्गी लावण्याचा
आपला संकल्प आहे.

स्मार्ट व हायटेक बनविण्याबरोबर, महिलांच्या विविध तक्रारींकडे लक्ष दिले जाईल. कायदा व सुवस्थेला प्राधान्य दिले जाईल. कायदा व मुव्यवस्था अबाधित राहण्यासाठी अवैध धंदेवाल्यांचा मुसक्या आवळणार असून, कायदा मोडण्याच्याची गय केली जाणार नसल्याचा इशारा मंटुप पोलीस ठाण्याचे नूतन सहाय्यक पोलीस निरीक्षक नितीन थिटे यांनी दिली आहे. तत्कालीन सहाय्यक पोलीस निरीक्षक संदीप धांडे यांची बदली झाल्याने त्यांच्या जागी नितीन थिटे हे नुक्तेच पदभार घेतले आहेत. त्या निमित्त दक्षिण सोलापूर मराठी पत्रकार संघाने आयोजित केलेल्या वार्तालाप कार्यक्रमात नितीन थिटे बोलत होते. मंटुप

पोलीस पाटील याना सवाना सोबत घऊ काम करणार आहे.

सचारबद्दा पाशवभूमावर विवाह
नियमांचा भंग करणाऱ्या १५०० जणांव
कारवाई करून त्यांच्या कडून २ लाख १००
हजारांचा दंड आकारण्यात आला आहे
आगामी काळात देखील शासनाचे नियमां
उल्लंघन केल्यास कारवाई करण्यात येणा
आहे. नागरिकांनी नियम पाळून प्रशासनाला
सहकार्य करावे असेही ते म्हणाले.

मायक्रो फायनान्स कडून महिला बघत गटाना होत असलेली सक्कीची वसुली ताबडतोब पांबवा मनसे मागणी

दवणा/शक्ति मानयार

सध्या कोरोना या महामारीमुळे मार्च ते अॅगस्ट दरम्यान सर्व लघुउद्योग छोटे-मोठे व्यवसाय पूर्णत ठप्प आणि बंद आहे. सर्वसामान्य नागरिकांनी त्यांच्या अडचणीसाठी वेगवेगळ्या बचत गट, फायनान्स तसेच छोट्या सावकाराकडून कर्ज घेतले होते. पण ह्या कोरोना लॉकडाऊन कालावधीमध्ये सर्व व्यवहार ठप्प असल्यामुळे कसल्याच प्रकारचे उत्पन्न परिस्थिती डबवाईला आलेली असल्यामुळे कोणत्याच फायनान्सने सक्तीची वसुली करून नये असे स्पष्ट निर्देश राज्य आणि केंद्र सरकारने दिलेले असताना त्या आदेशाचा नियमभंग करून उदगीर मधील जनतेला महिंद्रा फायनान्स बजाज फायनान्स व तसेच वेगवेगळ्या महिलाच्या बचट गटाला दिलेले कर्ज मायक्रो फायनान्स कर्जदारास सक्तीची वसुली करून प्रचंड मानसिक त्रास देण्याचा व

नस्त्यामुळ सब सामान्य जनतचा आाथक परिस्थिती डुबधाईला आलेली असत्यामुळे कोणत्याच फायनान्सने सक्तीची वसुली करू नये असे स्पष्ट निर्देश राज्य आणि केंद्र सरकारने दिलेले असताना त्या आदेशाचा नियमभंग करून उदगीर मधील जनतेला महिंद्रा फायनान्स बजाज फायनान्स व तसेच वेगवेगळ्या महिलाच्या बचत गटाला दिलेले कर्ज मायक्रो फायनान्स कर्जदारास सक्तीची वसुली करून प्रचंड मानसिक त्रास देण्याचा व आत्महत्यस प्रवृत्त करण्याचा उच्चालवलेला आहे. संबंधित कर्ज कळकळीची विनंती करूनही ते ऐ घेण्याच्या मनस्थितीत नाहीत. तसेच ते फायनान्स किंवा वेगवेगळ्या बचत गटाला ग्रामीण भागातील जनतेला त्यांच्याकृत नेमण्यात आलेल्या बाउन्सरकझन अवभाषेत शिवीगाळ करून सक्तीच्या वसुलीस धमकावण्यात येत आहे. त्यामुळे प्रशासनांनी या विषयात ताबडतोब लक्ष घालून को

अहमदपूर / तैसिफ संघर्ष

तहसील कार्यालयात वर्ग-२ पदावर कार्यरत असलेले पुरवठा विभागाचे नायब तहसीलदार मुनील कांबळे वय ४९ वर्ष यांनी हाडोळती येथील तक्रारदार यांचे रास्त भाव राशन दुकानावर कार्यवाही होऊन लायसन रद्द झाल्यामुळे तक्रारदार यांचे विनंती प्रमाणे शिधापत्रीका धारकांची गैरसोय होऊ नये म्हणुन तक्रारदार यांचे राशन दुकान उमरगा येळादेवी व आनंदवाडी यांच्या राशन दुकानास सलंग केली व दुकानाचे लायसन्स परत मिळवुन देण्याच्या कामात मदत करतो म्हणुन ५० हजारांची लाच घेताना लाचलुचपत प्रतिबंधक विभाग लातुर यांनी ५ अॅगस्ट दुपारी ३.३१ वाजता पुरवठा विभागाच्या कार्यालयात रंगेहात पकडण्यात आले असुन सदरील लोकसेवका विश्वदू गुन्हा नोंद करण्यात आला आहे. याविषयी सविस्तर माहीती अशी की, अहमदपूर तालुक्यातील हाडोळती येथे तक्रारदार यांचे राशन दुकान असुन काही दिवसापूर्वी दि १९ मे रोजी तक्रारदार यांच्या दुकानातला १०० कट्टे तांदुळ काळ्या बाजारात विक्रिसाठी जात असताना तहसीलदार यांना निघतातपा तुत नाहीताऱ्या या कार्यालयाचे पुरवठा विभागाचे नायब तहसीलदार सुनिल कांबळे यांना पाठवुन वाहनासह मुदेश्वाल जस करून सदरील दुकानावर कार्यवाही होऊन लायसन्स रद्द झाल्यामुळे हाडोळती येथील तक्रारदार यांच्या विनंती प्रमाणे शिधापत्रिका धारकांची गैरसोय होऊ नये म्हणुन तक्रारदार यांचे राशन दुकान उमरगा येळादेवी येथील सोमवंशी व आनंदवाडी (हाडोळती) येथील कबीर यांच्या राशन दुकानास सलंग केली व दुकानाचे लायसन्स परत मिळवुन देण्याच्या कामात मदत करतो म्हणुन ५० हजार रुपये पंचासमक्ष लाचेची मागणी केल्याचे निष्पत्र झाले. आरोपी लोकसेवक नायब तहसीलदार सुनील कांबळे यांनी मागणी केलेली लाचेची रकम देण्यासाठी तक्रारदार यांना दि ५ अॅगस्ट रोजी तहसील कार्यालय अहमदपूर येथे पाठवीले असता सदरील आरोपीने ५० हजार रुपये लाचेची मागणी करून सदर लाचेची रकम दुपारी ३.३१ वाजता पंचासमक्ष तहसील कार्यालय अहमदपूर येथील पुरवठा विभागाच्या कार्यालयात खत:हा स्विकारली म्हणुन त्यांना रातुर रात्रपुढीत प्रतिबंधक विभागात वर्तीने रंगेहात पकडण्यात आले आहे. सदरील लोकसेवक आरोपीविश्वदू अहमदपूर पोलीस स्टेशन येथे कलम ७, ला.प्र.का अधिनियम १९८८ अन्वये गुन्हा दाखल करण्यात आला असुन या गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलीस उपअधिक्षक माणिक बेद्रे लाचलुचपत प्रतिबंधक विभाग लातुर हे करीत आहेत. सदरील सापळा यशस्वी करण्यासाठी कल्पना बारवकर, पोलीस अधिक्षक लाचलुचपत प्रतिबंधक विभाग, नांदेड परिक्षेत्र, नांदेड अर्चना पाटील, अप्पर पोलीस अधिक्षक लाचलुचपत प्रतिबंधक विभाग, नांदेड परिक्षेत्र, नांदेड यांचे मार्गदर्शनाखाली पोलीस उप अधिक्षक मानीक बेद्रे, पोलीस निरीक्षक कुमार दराडे, बाबासाहेब काकडे, पोह संजय पस्तापुरे, लक्ष्मीकांत देशमुख, पोना चंद्रकांत डांगे, मोहन सुरवसे, मपोना शिवकांत शेळके, संतोष गिरी, शिवशंकर कच्छवे, आशिष क्षीरसागर, अमोल शिंदे, संदीप जाधव, दिपक कलवले, मपोशी रूपाली भोसले, चापोना राजु महाजन आदीनी मोलाचे सहकार्य केले.

तहसीलदार यांना मिळालेल्या गुप्त माहीतीवरून या कार्यालयाचे पुरवठा विभागाचे नायब तहसीलदार सुनिल कांबळे यांना पाठवुन वाहनासह मुद्रमाल जप्त करून सदरील दुकानावर कार्यवाही होऊन लायसेन्स रद्द झाल्यामुळे हाडोळती येथील तक्रारदार यांच्या विनंती प्रमाणे शिधापत्रिका धारकांची गैरसोये होऊन नये म्हणुन तक्रारदार यांचे राशन दुकान उमरगा येळादेवी येथील सोमवंशी व आनंदवाडी (हाडोळती) येथील कबीर यांच्या राशन दुकानास सलंग केली व दुकानाचे लायसेन्स परत मिळवुन देण्याच्या कामात मदत करतो म्हणुन ५० हजार रुपये पंचासमक्ष लाचेची मागणी केल्याचे निष्पत्त झाले. आरोपी लोकसेवक नायब तहसीलदार सुनील कांबळे यांनी मागणी केलेली लाचेची रक्कम देण्यासाठी तक्रारदार यांना दि ५ अंगण रोजी तहसील कार्यालय अहमदपूर येथे पाठवीले असता सदरील आरोपीने ५० हजार रुपये लाचेची मागणी करून सदर लाचेची रक्कम दुपारी ३.३१ वाजता पंचासमक्ष तहसील कार्यालय अहमदपूर येथील पुरवठा विभागाच्या कार्यालयात खतःहा स्विकारली म्हणुन त्यांना लातुर लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाच्या वरीने रोहात पकडण्यात आले आहे. सदरील लोकसेवक आरोपीविरुद्ध अहमदपूर पोलीस स्टेशन येथे कलम ७, ला.प्र.का अधिनियम १९८८ अन्वये गुन्हा दाखल करण्यात आला असुन या गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलीस उपअधिक्षक माणिक बेंद्रे लाचलुचपत प्रतिबंधक विभाग लातुर हे करीत आहेत. सदरील सापला यशस्वी करण्यासाठी कल्पना बारवकर, पोलीस अधिक्षक लाचलुचपत प्रतिबंधक विभाग, नांदेड परिक्षेत्र, नांदेड अर्चना पाटील, अपर पोलीस अधिक्षक लाचलुचपत प्रतिबंधक विभाग, नांदेड परिक्षेत्र, नांदेड यांचे मार्गदर्शनाखाली पोलीस उप अधिक्षक मानीक बेंद्रे, पोलीस निरीक्षक कुमार दराडे, बाबासाहेब काकडे, पोह संजय पस्तापुरे, लक्ष्मीकांत देशमुख, पोना चंद्रकांत डांगे, मोहन सुरवसे, मपोना शिवकांत शेळके, संतोष गिरी, शिवांशकर कच्छवे, आशिष क्षीरसागर, अमोल शिंदे, संदीप जाधव, दिपक कलवले, मपोशी रूपाली भोसले, चापोना राजु महाजन आर्दिंनी मोलाचे सहकार्य केले.

ਪਾਨ ੧ ਕਰੁਨ...

पती, पत्नी आणि दोन मुलांचे निर्घणपणे ...

नांदगाव तालुक्यातील वाखारी या गावी शेतातील घराच्या ओसरीत खाटांवर झोपलेले पती— पत्नी व दोन लहान मुले अशा चौघा जणांची गुरुवारी ६ अँगस्टच्या मध्यारात्री गढा चिरून्ह निर्घूण हत्या करण्यात आली. सदर हृदयद्रावक घटना शुक्रवारी (दि. ७ अँगस्ट) सकाळी उघडकीस आली. त्यात समाधान अण्णा चब्हाण (३५), भारती समाधान चब्हाण (३२) या दाम्पत्यासह त्यांचा पाच वर्षाचा मुलगा अनिरुद्ध ऊर्फ गणेश व सात वर्षाची मुलगी आराध्य यांचा बढी गेला आहे. हत्येचे कारण अद्याप स्पष्ट झालेले नाही. अज्ञात मारेकन्यांच्या निर्दर्शतेने अवघा नाशिक जिल्हा हादरला आहे. दोन एकर शेती कसताना समाधान हा मालवाहतूक पिकअप व प्रवासी रिक्षा चालवत होता. आई, वडील, पत्नी व दोन मुलांसंह तो जेऊर रस्त्यालगत असलेल्या शेतात रहात होता. हत्या झालेल्या समाधान चब्हाण याचा लहान भाऊ दादाजी हा लष्करात जम्मू-काश्मीर येथे सेवा बजावत आहे. तो कर्तव्यावर असल्यामुळे त्याची पत्नी माहेरी आहे. त्याचे आई— वडील काही दिवसांपासून वळाळे (ता. मालेगाव) येथे मुलीकडे गेलेले होते असलेल्या शेतात रहात होती. हत्या झालेल्या समाधान चब्हाण याचा लहान भाऊ दादाजी हा लष्करात जम्मू-काश्मीर येथे सेवा बजावत आहे. तो कर्तव्यावर असल्यामुळे त्याची पत्नी माहेरी आहे. त्याचे आई— वडील काही दिवसांपासून वळाळे (ता. मालेगाव) येथे मुलीकडे गेलेले होते असलेल्या शेतात रहात होती. सांगळे यांनी कांदे भरल्यानंतर समाधानच्या मोबाइलवर संपर्क साधला. प्रतिसाद मिळत नसल्याने त्यांनी घरी जाऊन पाहिले असता समाधान आणि मुलगा गणेश एका खाटेवर तर त्याची पत्नी भारती आणि मुलगी आराध्या दुसऱ्या खाटेवर रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेले दिसुन आले. घटनेची माहिती मिळताच मालेगाव तालुका व नांदगाव पोलिस घटनास्थळी दाखल झाले. शंभर मीटरचा परिसर सील करून घटनेचे धागेदारे शोधण्याचा पोलिसांनी प्रयत्न केला. कुळ्हाडीसारख्या धारदार शस्त्राने चौघांच्या मानेवर व डोक्यात वार करण्यात आले होते. पोलिसांनी अधीक्षक डॉ. आरती सिंह, अपर अधीक्षक संदीप घुगे, मनमाडचे उपअधीक्षक समीरसिंग साळके यांनी पाहणी करून तपासकामी सूचना केल्या. नाशिक येथून आलेल्या श्वानपथकानेही आरोपींची माग काढण्याचा प्रयत्न केला. श्वानही फक्त घराभोवती रेंगाळले. बाजूला दाट पिके असल्यानेनाही. श्वानपथक माग काढू शकले नाहीत. खुनाचे कारण स्पष्ट नसल्याने फॉरेन्सिक पथकाने घटनास्थळी येऊन नमुने विश्लेषणासाठी ताब्यात घेतले. मृतदेह शवविच्छेदनासाठी मालेगाव येथे नेण्यात आले. गुन्हे साखेचे सहायक निरीक्षक संदीप दूनगहू व तालुका पोलिस ठाण्याचे निरीक्षक नंतर भदाणे यांनी शेतपिकांचा परिसर पिंजून काढला. त्यांना वाखारी रस्त्यावर रक्ताने माखलेला लाकडीचा दांडा सापडला. मालेगाव सामान्य रुणालयात चौघांचे शवविच्छेदन करण्यात आले. याप्रकरणी अण्णा पुंजाराम चब्हाण यांच्या फिर्यादीवरून नांदगाव तालुका पोलिस स्टेशनला खुनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. पाच वर्षाचा अनिरुद्ध तथा गणेश व सात वर्षांच्या आराध्याचा रक्ताळलेला मृतदेह बघून पोलिस अधिका—यांचे मन देखील हेलावले. समाधान, भारती व अनिरुद्ध यांच्यावर प्रत्येकी दोन घाव होते तर आराध्याच्या मानेवर, डोक्यात व हातावर तीन वार होते. काय चूक या निष्पाप जीवांची' असे म्हणत प्रत्येकजण सुन्र झाला होता. कुणाशीही वैर नसताना चब्हाण कुटुंबाची क्रूरतेने झालेली हत्या अनेक प्रश्न उपस्थित करत आहे. मृत भारती यांच्यावर अत्याचार झाल्याचा संशय देखील व्यक्त होत आहे. शवविच्छेदन अहवालानंतर यातील सत्य समोर येईल, असे पोलिसांनी सांगितले. प्रथमदर्शनी घरातून कुठल्याही वस्तूची चोरी झाली नसल्याचे स्पष्ट झाले आहे. झटापट झाल्याच्या खुणा नाहीत. त्यामुळे मारेकन्यांनी नियोजन करून हे हत्याकांड घडवून आणल्याचा संशय आहे. शेतीचे जुने वाद किंवा आणखी काही कारण हत्येमागे आहे का, अशा सर्व शक्यता पोलिस पडताळून पहात आहेत. मध्यरात्री दोनवा वाजेच्या सुमारास दोन मोटारसायकल वाखारी—जेऊर रस्त्याने वेगाने गेल्याचे बघितल्याचे परिसरातील शेतकन्यांनी सांगितले. या खुनाचा तपास सुरु आहे.

चालत असे या भांडणात तो तिला अर्वाच्च भाषेत शिव्या देत आज कुणाकडे शेण खायला गेली होतीस. तुझा यजमान कोण आहे म्हणून तिच्या झिज्या धरून तिला मारहाण करीत होता. त्या दोघांची भांडे बन्याच वेळेला घर मालक यशवंत गडदे आणि शेजान्यांनी सोडविली होती. त्याला दारू पिऊन येऊन घरात भांडण काढून तमाशा करू नकोस असे ही सांगितले होते. घरमालकाने तर त्याला तु जर असेच भांडण करणार असशील तर घर खाली कर. आणि दुसरीकडे राहयला जा असा दम दिला होता. त्या दोघांचे भांडण चालले की घरातील तीन्ही लहान मुले भेदरून थरथर कापत होती. अर्चना ही आपल्या तीन मुलांच्याकडे बघून संसाराचा गाडा कसाबसा ओढीत होती. अगोदरच संसार चालवित असताना तिला तारेवरची कसरत करावी लागत होती. त्यात नवन्याचा मार खावून ती खचली होती. सैंदर्य हे शाप उत्ते की काय असे तिला वाट असायचे. ती त्याला भांडणात माझे कुणाबरोबर तसले घाणरडे संबंध नाहीत तुम्ही माझ्यावर उगाच आळ घेऊन मला बदनाम करू नका. असे बजावित होती. पण त्याचे मागचे तसे पुढे चालु असायचे. नवरा आपल्याला मारहाण करून आपल्या चारित्र्यावर संशय घेतो. मुलांच्यासमोरच नको नको ते बोलतो आणि घाणेऱड्या शिव्या देते असे तिने आपल्या माहेरी सलगरे येथील आई वडिल आणि भावाला सांगितले होते. कधी कधी भांडणातून ती आपल्या माहेरी पंधरा पंधरा दिवस जात होती. त्यामुळे रामचंद्र अधिकच पिसाळत होता. आपल्या सासरी जावून तो तिच्याबरोबर आणि सासरच्या लोकांबरोबर भांडण काढीत होता. त्यावेळी तिच्या माहेच्या लोकांनी त्याला समजावून ही सांगितले होते. पण तो काही कधीच कुणाचे ऐकत नव्हता. उलट भांडण सोडवायला आलेल्याच्यावर तो मी आणि माझी बायको बघून घेतो तुम्ही नवरा बायकोच्या भांडणामध्ये पडू नका असे सांगत होता. त्यामुळे त्याच्या भांडणामध्ये सहसा कुणी पडत नव्हते. संसार म्हटला की भांड्याला भांडे लागणार. त्याचा आवाज होणार हे गृहीत धरले जाते. म्हणून अर्चनाच्या माहेच्या लोकांनी ही त्याच्या भांडणाकडे दुर्लक्ष करून अर्चनालाच चार समजुरीच्या गोष्टी सांगितल्या होत्या. तो ही चार दिवस सुधारल्याचे दाखवत होता. आणि नंतर त्याचे मागचे तसे पुढचे असे होत होते. वाघमोडे नगरमध्ये त्या दोघांच्या भांडणाचा तमाशा लोकाना बघायला मिळत होता. तो कामावर गेला की दारू पिऊन येत होता. त्यामुळे भांडणात अर्चनाही त्याच्या तोंडाला लागत नव्हती. कसा तरी आपल्या संसाराचा गाडा तीन मुलांच्याकडे बघून ओढत होती. गेल्या पंधरा दिवसापुर्वी नवन्याबरोबर झालेल्या भांडणातून ती आपल्या तीनही मुलांना घेऊन आपल्या माहेरी सलगरे येथे गेली होती. तर लॉकडाऊन असल्याने कामाचा ही वणवा असल्याने रामचंद्र ही शिंगांपुरला जत येथे गेला होता. तो तिकडे आणि बायको माहेरी अशी त्याच्या संसाराची परिस्थिती झाली होती. बायको माहेरी जावून पंधरा दिवस झाले तरी तो तिला बोलवायला गेला नव्हता. शेवटी घरच्याच्या तगादयाने सोमवारी सलगरे येथे जावून बायकोची समजुत घालून तिला आणि मुलांना घेऊन आला कुपवाड येथे आला होता. लॉकडाऊन मध्ये शिथिलता दिली गेल्याने कामधंदा सुरु झाला होता. म्हणून तो बायको मुलांना घेऊन आला खरा पण त्याच्या वागण्यात काही फरक पडला नव्हता. दुसऱ्या दिवशी मंगळवारी तो कामावर गेला आणि संध्याकाळी येताना दारू पिऊनच घराकडे आला होता. घरात आल्याबरोबर त्याने अर्चनाबरोबर भांडण काढून पंधरा दिवसाचा वचपा काढून मारहाण केली होती. तिच्या चारित्र्यावर संशय घेऊन तिला नको नको ते शिव्या देत होता. तुझा माहेरात एक यजमान आहे होय. त्याच्याकडे तु सारखी कारण सांगून जातेस काय? असे म्हणून तिला मारहाण सळो की पळो करून सोडत होता. आपण का परत आलो याचा तिला पश्याताप होत होता. त्याच्या डोक्यातील तिच्या चारित्र्याचा संशय काही केल्या जात नव्हता. आपल्या पत्नीचे बाहेर कुणाबरोबर तरी लफडे आहे. त्याशिवाय ती इतकी नटून थटून राहणार नाही. शिवाय ती मोबाईलवरून तास न तास कुणाबरोबर तरी बोलत असते. आपण कामावर दिवसभर जातो ही दिवसभर आपल्या याराला घेऊन मजा मारत असेल असले भलते सलते विचार त्याच्या मनात येत होते. त्याच्या डोक्यात

मुलांच्या भविष्याचा खेळखंडोबा झाला...

जत तालुका तसा दुष्काळग्रस्त तालुका म्हणून ओळखला जातो. त्यामुळे त्याला गावात राहून कधी रोजगार मिळत होता. तर कधी मिळत नव्हता. त्यामुळे त्याच्या उदर निर्वाहाचा प्रस्तुती निर्माण झाला होता. अलिकडे तर गावात रामचंद्र याला काम करून ही म्हणावे तसे पैसे मिळत नसल्याने तो आणि त्याची पत्ती ही गावसोडून सांगली येथे कामाच्या शोधासाठी आले. याच दाखळ्यान त्याना दोन मुले ही झाली होती. खाणारी तोडे वाढली होती. सांगली शहर मोठे असल्याने त्याला ओळखीतुन एका ठिकाणी काम मिळाले. त्याच्यावरच तो आपल्या कुटुंबाचा उदर निर्वाह चालवू लागला होता. तो आपल्या पत्ती मुलासह सांगली शहरापासून जवळच असलेल्या कुपवाड येथील वाघमोडे नगरमधील यशवंत गडदे याच्या भाडाच्या खोलीती राहु लागला होता. बघता बघता त्या दोयांचा संसार फुलत चालला होता. त्यांना मुलगी झाली होती. त्याच्या लग्नाला आता जवळपास नऊ दहा वर्ष झाली होती. संसार वाढला होता. तसे संसारातील कटकटी ही वाढल्या होत्या. अलिकडे रामचंद्र हा कामावरून घराकडे येत असताना दारू पिऊन घरी येत होता. घरी आल्यावर तो अर्चनाबोरोबर भांडण काढून तिच्या चारित्र्यावर संशय घेऊन तिला मारहाण करीत होता. त्या दोयांचे भांडण मुरू झाले की ते लवकर थांबत नव्हते. कधी कधी ते भांडण रात्रभर

सासरच्या छळामुळे जगण मुश्कोल

आला आहे. ही घटना माळवायील शुक्रवार पेठेत शुक्रवारी रात्री साडे दहाच्या सुमारास घडली. सना इरफान मोमीन (वय २७) असे मयताचे नाव असून इरफान रजाक मोमीन, रजाक मकबूल मोमीन, आसिया रजाक मोमीन अशी गुन्हा दाखल करण्यात आलेल्याची नंवे आहेत. माढा पोलिसांत दिलेल्या फिरादीनुसार मयत सना इरफान मोमीन (२७) हिचे लग्न झाल्यानंतर दोन महिन्यापासून तिला सासरी नवरा इरफान रजाक मोमीन, सासरा रजाक मकबूल मोमीन, सासू आसिया रजाक मोमीन यांनी दोन महिने व्यवस्थित नांदून, त्यानंतर तिला आई-वडिलांनी लग्नामध्ये आम्हाला काही दिले नाही. मानपान ही केला नाही, म्हणत उस्मानाबाद येथील प्लॉट आमच्या नावावर कर असे म्हणत तिच्या चारित्र्यावर संशय घेऊन वेळोवेळी मारहाण केली. सतत तिचा मानसिक छळ व शारीरिक छळ केला. तिचा नवरा इरफान रजाक मोमीन याने शुक्रवारी रात्री साडे दहाच्या सुमारास तिचा गळा आवळून खून केला आहे. याप्रकरणी माढा पोलीस ठाण्यात भांदवि नुसार ३०२, ४९८, ३२३, ५०४, ३४ प्रमाणे गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. या

प्राधिक पास पोलीस उपनिरीक्षक किरण घोंगडे हे करीत आ

सासरा-महृण्यावर फुकटचा आळ...
सुमारास ही घटना घडली. या घटनेत उदय लोखडे नामक जावायचा मृत्यु झाला. मयत उदय हा दास्तच्या आहारी गेला होता. शिवाय कौटुंबिक कारणावरून त्याचे सासरच्या मंडळीशी नेहमी वाद व्हायचे. गुरुवारी जेव्हा उदयचा मृतदेह मिळून आला तेव्हा त्याच्या वडिलाने आळंदी पोलीस स्टेशनमध्ये उदयला काठीने मारून त्याचा सासरा हुनुमत सोनवणे आणि मेहळाणा किरण सोनवणे यांनी खून केल्याची फिर्याद दिली. त्यानुसार, पोलिसांनी दोघांनाही ताब्यात घेऊन चौकशी सुरू केली आहे परंतु, ज्या वेळी उदयची हत्या झाली तेव्हा दोघेही घटनास्थळी उपस्थित नसल्याचे समोर आले आहे. त्यामुळे उदयचा खून नेमका कुणी केला याचा आम्ही शोध घेत असून लवकरच या प्रकरणाचा छडा लावू, असा विश्वास आळंदी पोलीस स्टेशनचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक रव्हांद्र चौधर यांनी व्यक्त केला आहे. मयत व्यक्तीच्या वडलाने दिलेल्या फिर्यादीनुसार पोलिसांनी संबंधित आरोपी सासन्याला व मेहळाण्याला ताब्यात घेतलय, मात्र जेव्हा खुनाची घटना घडली दोन्ही दोघेही घटनस्थळावर नसल्याची माहिती समोर येत असल्याने संबंधित व्यक्तीचा खून नेमका कुणी केलाय याचा पोलीस तपास करत आहे.

